

«Бачу своє майбутнє лише у Харкові»: учасниця Революції Гідності — про волонтерство на Північній Салтівці

Ірина Гнатюк

21.11.2024 | 22:56

20-річна харків'янка Ольга Толстая добре пам'ятає події Революції Гідності у Харкові попри те, що у той час була школяркою. На акції Євромайдану родина Ольги, жителі Північної Салтівки, ходили разом. До Дня Гідності і Свободи Ольга та її мати Олена пригадали, як це було, та розповіли «МедіаПорту» про волонтерство — допомогу військовим та порятунок безхатніх тварин на Північній Салтівці.

Ольга змалку має активну патріотичну позицію. Як і вся родина, спілкується українською, носить українське вбрання, створює прикраси, цікавиться історією свого роду. Один з яскравих спогадів дитинства — Марш єдності центром Харкова 10 років тому. Мати Ольги Олена згадує:

«Зібралось багато людей. Виступали військові, підприємці, пересічні люди. І моя Оля — а вона тоді ще була школяркою молодших класів, тиха і делікатна дитина — каже: «Мамо, я теж хочу щось сказати! Я хочу прочитати вірша Шевченка!» І один військовий каже: «Я стою в черзі на виступ, давайте я своїм словом поступлюсь дитині». Я навіть не знаю, хто цей військовий, дай Боже йому здоров'я, він взяв Олю на руки, вона прочитала цього вірша... Це настільки пам'ятно, настільки щемливо. Дивлячись це відео, я жахаюсь, що вже 10 років минуло і гібридна війна перетекла в повномасштабну. Але я тішуся з того, що скільки в Харкові патріотичних людей».

Ольга пам'ятає, як хвилювалася під час виступу.

«Я згадую зараз і запитую себе: чи змогла б я зараз стати та розказати вірш на таку величезну кількість людей? Я мала в душі чистий потяг до того, щоб вийти й сказати ці слова. Це був вірш «І живим, і мертвим, і ненародженим...». Я досі вважаю, що його має прочитати кожен українець. Тому що в ньому написано саме те, що ми маємо усвідомити й чим швидше ми це усвідомимо, тим якісні зміни будуть всередині нашої країни».

Виходити на акції було спільним рішенням родини, продовжує Олена. Її чоловік їздив на Майдан.

«Коли побили студентів у Києві, мій чоловік разом з однокласниками поїхали на Майдан. Наших дітей ніхто не має права бити, розумієте? Ми живемо в демократичній країні. І коли він повернувся звідти і його перші слова: «Олено, сьогодні вперше у житті я відчув себе українцем!» Коли він побачив силу-силенну людей, з родинами, з дітьми у візочках, які приїхали, щоб показати владі, наскільки вони з нею не згодні. Ми дізналися, що у нас у Харкові проводять такі заходи та почали зі

старшою донькою приходити. Ми, харківська спільнота, намагалась показати, що Харків патріотичний, Харків український!», — каже Олена.

Ольгу, тоді ще школярку, вразила несправедливість дій влади.

«Ті моменти як били студентів, хлопців і дівчат, які вийшли показати, що Україна прагне рухатися в бік Європи, а не навпаки. Я плакала від того, що така несправедливість, що люди вийшли у своїй країні, у своєму місті, вони мають право на це, щоби влада їх чула і вчиняла так, як хоче цього народ — і їх за це побили».

Нині Ольга навчається в одному з київських вишів. І у Харкові, і в Києві виходила на акції підтримки військовополонених.

«Зараз неабияк важливо нагадувати українцям і світу, скільки військових і цивільних зараз перебувають в російському полоні. Коли ти бачиш, що ти не один, величезна кількість людей — вони не залишаються байдужими, не відхрещуються, що це десь там далеко, це дуже надихає і мотивує», — пояснює Ольга.

11 років Революції Гідності: харків'янка згадує, як школяркою х...

Допомагають тваринам на Північній Салтівці

Російське повномасштабне вторгнення в Україну родина Ольги зустріла вдома на Північній Салтівці. Два тижні вони провели у підвалі, а потім виїхали в область. Коли восени 2022 року повернулися у місто, взяли під опіку тварин, яких покинули господарі.

«Я бачу своє майбутнє лише у Харкові. І зараз намагаюся робити усе, що в моїх силах для того, щоб це місто виглядало краще, щоб ми трималися, щоб хлопці і дівчата у Збройних силах України мали те необхідне, що я можу своїми силами зібрати, придбати і передати. А коли ми приїжджали за речами додому на Північну Салтівку, ми побачили велику кількість тварин. У нас вдома троє котів і пташечка. У нас не було думки, щоб їх залишити тому, що це члени родини! На вулиці були переважно тварини, люди їхали й полишали їх. Я створюю українські прикраси. І першу свою прикрасу я продала за довільний донат. Вирішила, що буде недоречно ці кошти витратити на себе. Чому б на ці кошти не купити корму і не погодувати тварин? Чітко вистачило, щоб купити крупи, м'яса та упаковку корму», — згадує Ольга.

З часом родина організувала волонтерську мережу.

«Зараз ми намагаємося і стерилізувати їх, щоб якісніше зробити їхнє життя. Коли ми приїжджали вперше, обійшли весь район — і це такі спогади! Ми над кожним плакали, кожного котика так було шкода. Людям як страшно, а як страшно тварині, яка все життя жила в теплі, в будинку, в добрі й тут опинилась на вулиці?! У нас не було думки, що це одноразова акція. Зараз у нас вже інший формат. У нас є мережа жінок і чоловіків, які також живуть на Північній Салтівці та годують у своїх дворах. Ми їм допомагаємо кормами, стерилізувати, обробити протипаразитарними препаратами. Зараз вже набагато легше і набагато більшій кількості тварин ми можемо допомагати», — розповідає Ольга.

Разом з матір'ю вони записують відео для [TikTok](#) та [Instagram](#), збирають донати для закупівлі кормів та шукають тваринам господарів. Своїм прикладом вони хочуть надихнути й інших людей в Україні, каже Ольга. Вже почали отримувати відгуки від підписників, які теж взяли під опіку вуличних тварин.

Теги: війна, війна РФ проти України, волонтерство, вторгнення РФ в Україну, Євромайдан, Майдан, Північна Салтівка

МИ У СОЦМЕРЕЖАХ

Новини

Публікації

Подкасти

Фото

Про нас

Редакційна політика

Правила використання матеріалів